

TGM: Béla, a kém

2014 május 23. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Kovács Béla széls?jobboldali pártja nem érdemli meg egyetlen magyar állampolgár egyetértését vagy rokonszenvét se. Ugyanakkor Kovács Béla és párttársai is polgártársaink, politikai közösségünk velünk egyenrangú tagjai, és a joggal való visszaélés velük szemben is megengedhetetlen.

Ki az Magyarországon, aki nem áll szóba a Jobbikkal?

A Fidesz.

Igaz ugyan, hogy a Fidesz senkivel se áll szóba, de ennek az egyik oka az lehet, hogy ez a legsimább elintézési módja annak, hogy a fasisztákkal se kelljen csevegni – s így megel?zhet?k az esetleges bels? szemrehányások amiatt, hogy a balközéppel, a szociálliberálisokkal bezzeg folytat eszmecserét.

Ki az Magyarországon, aki csapásokat mér a Jobbikra, és aktívan akadályozza a térfoglalását?

A Fidesz.

Ez tagadhatatlan.

Legutóbb – mint ismeretes – eljárást indíttatott Kovács Béla, a magyar fasiszta párt európai képvisel?je ellen avval, hogy Kovács Béla az orosz hírszerzés ügynöke, és az Európai Unió ellen kémkedik az Európai Parlamentben. A Fidesz két legyet üt egy csapásra: egyrészt árt a veszélyes vetélytársának (s mellesleg antifasisztának mutatkozik a nemzetközi színtéren), másrészt – a látszat szerint – lazít az orosz kormányzathoz f?z?d? szoros kapcsolatán.

Anélkül, hogy komolyan félnie kellene t?le, hogy a moszkvai elnöki adminisztráció megneheztel, hiszen az ügy jelentéktelen és komikus.

A kémügy okozhat némi nehézséget a Jobbiknak az európai választási hadjáratban, bár nyilván nem túl nagyot. Az egész bohózati affér más okokból érdemes szóra.

El?ször is: Kovács Béla, a magyarországi fajgy?löl? széls?jobboldal képvisel?je Oroszországban járt egyetemre, élt Oroszországban, orosz a felesége, sok az orosz barátja, kit?n? és kiterjedt szakmai, politikai és személyes kapcsolatai vannak Oroszországban, minderr?l a legnyíltabban beszél, orosz viszonylatokkal hivatalosan és nyilvánosan foglalkozik.

Tehát tökéletesen alkalmatlan arra, hogy orosz kém legyen – hiszen az ?t Oroszországhoz és az orosz politikához f?z? szálak bevallottak, fölt?n?ek és közismertek. Ha valaki, ? aztán biztos, hogy NEM orosz kém. Ha vannak a magyarországi politikában orosz kémek, nekik nyilván skandináv vagy dél-amerikai kapcsolataik vannak: legalább tudják valamir?l tájékoztatni orosz megbízóikat. Mir?l tudná Kovács Béla európai képvisel? informálni a KGB-t (maradjunk a jól bevált régi rövidítésnél)? Arról, hogy mi újság Moszkvában? Vagy arról, hogy hogy m?ködik Brüsszelben a moszkvai kormányszervek által koordinált és szponzorált orosz lobbi?

Kovács Béla esetleg olyasvalaki, akit a diplomáciai nyelvben úgy szokás nevezni, hogy *agent d'influence*, azaz esetleg moszkvai megbízásból, fizetség (vagy más el?nyök) ellenében segít el?mozdítani a Kreml különféle politikai törekvéseit. Ha ez igaz – és egyel?re semmi nem bizonyítja, hogy igaz, bár nem tetszik teljesen lehetetlennek –, akkor ez politikailag illetlen, bele is ütközik néhány szabályba, de szerintem nem súlyos b?ncselekmény, és a legkevésbé sem hasonlít a kémkedéshez. Része Putyin igen ellenszenves politikájának, amellyel támogatja az európai fasisztoid, széls?jobboldali és/vagy ultranacionalista, Európa-ellenes pártokat – amelyekre állítólag nagy siker leselkedik legközelebb – avégett, hogy a riválisés ellenséges EU-t valahogy meggyöngítse. (Vö. Törvénymódosítással ágyazott meg a kormány a kémügynek. hvg.hu május 16.)

A külfölddel fönntartott szoros politikai kapcsolatok (vagy külföldi politikai er?k, államrendszerek iránti tev?leges szimpátiák) kémkedésként való kriminalizálása elterjedt volt a hidegháború idején mind a szovjet tömbben, mind a nyugati blokkban, számos – a jogból rendszerint csúfot ?z? – kirakatpör származott bel?le. A nyugati kommunista pártokat szovjet ügynökségként írták le, a kelet-európai lázadásokat és ellenzéki mozgásokat pedig a CIA komplottjaiként. Úgy hittük volna, hogy ennek a kártékony, antidemokratikus esztelenségnek már vége.

„A külföld összeesküvése" a francia forradalom óta az európai – szabadságellenes, paranoid fajtájú – politika egyik f? toposza. Társadalmi jelenségeket titokzatos hatalmi központok man?vereiként ír le. Szociális problémákat avval vél megfejteni (és elintézni), hogy rejtett akaratok m?ködését sejteti „a háttérben". Jó vagy rossz meggy?z?désekb?l fakadó politikai cselekvéseket megfizetett emberek önz? okokból fakadó tetteiként jellemez: a politikát tehát a személyes érdekeltségekre redukálja, amivel eltünteti a politika „közügyi", nyilvános jellegét. Ha a politizálás b?nügy, akkor a politikai problémák „megoldása" *rend?ri* kérdés. Azaz a „megoldás" f? módszere az intézményes er?szak. (A „külföld összeesküvése" f?leg – de nem kizárólag – jakobinus és bolsevik/sztálinista politikai pörök tipikus vádpontja: a jakobinus észjárás ugyanis nem tételezi föl, hogy a helyreállított természetes rend ellen lehetséges természetes lázadás, ezért a „küls?", „erkölcstelen" megrontás az egyetlen elképzelhet? magyarázat rá.)

Az ellenzékiség kriminalizálása a diktatúra nyitánya.

Fölháborodás és gúnykacaj szokta fogadni a balközép/szociálliberális „oldalon" a radikálisan jobboldali (fideszes) kormányzat csakugyan visszataszító és nevetséges vádaskodásait, amelyek szerint az ellenzék „idegenszer?", idegen zsoldban áll, vagy f?szerepl?inek gyökértelen kozmopolitizmusa (internacionalizmusa, globalizmusa) miatt – akár öntudatlanul – idegen érdekeket szolgál ki. Ez majdnem minden esetben az érvel? vita elkerülését szolgálja, és az ellenzékre uszítja az identitásukban bizonytalan, a kiismerhetetlen nagyvilágtól – nem is mindig indokolatlanul – retteg?, a válságtól megrémített, a kapitalizmus kiszámíthatatlanságától az ?rületbe kergetett választókat.

Akkor azonban, amikor a közös ellenfelet – a Fidesz és a balközép közös, széls?jobboldali ellenfelét – illetik ilyen orrfacsaróan b?zös, átlátszóan manipulatív vádakkal, akkor a balközép politika és újságírás demokratikus ösztönei nem m?ködnek. (Bár a hét végén megjelent pár szkeptikusabb írás, szerencsére.) Miféle vádak azok, amelyeknek a tartalma titkos? De amelyeknek a kompromittáló, lejáró lényegét gondosan kiszivárogtatják az ilyesmiben gyanúsan jól értesült kormánylapnak? Egy héttel az ijeszt? végeredménnyel fenyeget? európai választások el?tt?

Kovács Béla széls?jobboldali pártja nem érdemli meg egyetlen magyar állampolgár egyetértését vagy rokonszenvét se. Ugyanakkor Kovács Béla és párttársai is polgártársaink, politikai közösségünk velünk egyenrangú tagjai, és a joggal való visszaélés – az untig ismert és a maga unalmasságában is elítélend? összeesküvés-elmélet teljesen hagyományos alkalmazása – velük szemben is megengedhetetlen. A Jobbik nem azért rossz párt, mert az egyik képvisel?je és képvisel?jelöltje állítólag „orosz kém” – ami abszolúte elhihetetlen képtelenség –, hanem azért, amit képvisel és amit javasol.

A Fidesz kitér a Jobbik elleni nyílt politikai küzdelem el?l (többek között azért, mert nem akarja kockáztatni az ultranacionalista, cigányellenes és antiszemita választók részben rá is eshet? szavazatát, másrészt meg azért, mert az abszolút, osztatlan hatalomra törekv?, mindenki mást leveg?nek néz? konzervatív állampárt *egyszer?en nem vitatkozik és nem érvel, csak parancsol*). Az ellenzékiség kriminalizálása – a totalitárius politika egyik legfontosabb jellegzetessége – akkor se t?rhet? el, ha a Fidesz rövid távú érdeke most történetesen egybeesik a balközép vagy balliberális ellenzék érdekével, ami a fasisztoid széls?jobboldal befolyásának korlátozása, el?retörésének megakadályozása. Ma a politikailag számunkra antipatikus Kovács Bélát lövi ki a szolgálatkész titkosszolgálat és vádhatóság (amely a kétes pörök tucatjait zúdította már szocialista politikusok nyakába – különösen botrányosnak tetszik a szocialista Molnár Gyula ellen indított eljárás –, nem beszélve titkosszolgálati ihletés?, eredményes lejárató kampányokról, mint Molnár Zsolt szocialista képvisel? esetében szemlélhettük meg ?ket, bár a képvisel? úr ?szintétlennek tetsz? hebegése-habogása is hozzájárult a számára kedvez?tlen „eredményhez”), holnap liberálisokra, zöldekre, szocialistákra, radikális baloldaliakra kerülhet sor.

A bulvármédiák ráadásul fogékonyak az ilyen végs?kig leegyszer?sített, a motivációkat a patológiák és az anyagi érdekek két nagy osztályába soroló, az ún. hírességeket („celebeket”) szórakoztató módon szörnyetegekként bemutató játékokra, amelyek a totalitárius gy?lölet- és félelemkeltés kommerciális változatai egyébként is. A kémhisztéria remekül beleillik ezeknek a játszmáknak a logikájába és esztétikájába, s erre bízvást számíthat a nemzeti radikális, nemzeti konzervatív állampárt (a Fidesz-KDNP) anélkül, hogy „lefizetné” vagy megfenyegetné ezeket a médiákat. Megy ez magától is. Ha viszont az ún. min?ségi sajtó is beáll a paranoid-hiszterizáló botránykeltés patológiamenedzsereinek a sorába, akkor fújhatjuk.

Nem arról van itt szó, hogy Béla orosz kém-e (nyilvánvalóan nem az, még a „kém” és „ügynök” szavak leghomályosabb, leglazább, legtágabb értelmezése szerint se: hiszen az „ügynök” titkos ügynök, és hol volt itt bármiféle titok?), hanem arról, hogy a haldokló polgári demokrácia alapvet? elveit, jogszokásait, ésszer? mentalitásmodelljeit boldogan sutba vágja (majdnem) mindenki. Pillanatnyi – ráadásul képzelt – el?nyök kedvéért, amelyekb?l maradandó hátrányok lesznek.

Tamás Gáspár Miklós - hvg

[A cikk eredetije itt olvasható]

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló